

İKİZ GEZGİNLER

TROYA'DA

BETÜL AVUNÇ

© 2014, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A. Ş. • 1476/1 Sok. No:10/51
Alsancak-Konak/İZMİR

Yazar: Betül Avunç

Kapak Resmi: Gökçe Akgül

Editör: Burhanettin Düzçay

Baskı ve Cilt: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
0 312 284 18 14

Dokuzuncu Baskı: Ekim 2016 (3000 adet)

(1. - 3. Baskılar: 2002 - 2006, Bulut Yayınları

4. - 6. Baskılar: 2009 - 2011, İş Bankası Kültür Yayınları)

ISBN: 978-9944-69-847-4

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 26886

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni
olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir
biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

www.tudem.com

ZİKİZ
GEZGİNLER
TROYA'DA

BETÜL AVUNÇ

Betül Avunç

İstanbul Üniversitesi'nde Klasik Arkeoloji Bölümü'nü bitirdi. Yüksek lisans eğitimini İTÜ Güzel Sanatlar Bölümü'nde tamamladı. Mitolojinin evrensel çekiciliğinden, renkli masal dünyasından esinlenerek kaleme aldığı kitaplarında, geçmişle günümüz arasında

köprüler kurarak okurlarına ilginç serüvenler yaşatmayı, bir yandan da çocukların kültürel gelişimine katkıda bulunmayı hedeflemektedir.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

İstanbul Perisi (roman)

İkiz Gezinler İstanbul'dan Bodrum'a (roman)

İkiz Gezinler İstanbul'da (roman)

İkiz Gezinler Troya'da (roman)

İkiz Gezinler Güneşin Sarayı'nda (roman)

“Aaaaaaah! Yanıyoruz, yanıyoruuuz! Söndürün şu alevleri... Priamoooos, neredesiin? Uyanın Troyalılar, uyanın, kurtarın canlarınızı... Yanıyoruuuz!”

“Ne? Ne oluyor? Kim yanıyor?”

“Yanıyoruz Priamos, yanıyoruz! Sarayımız, güzel kentimiz Troya cayır cayır yanıyor. Troyalılar, uyanın!”

“Karıcığım, asıl sen uyan. Kimsenin yandığı yok. Bak, yatağımızdayız.”

“Yangın... Yangını söndürdünüz mü Priamos?”

“Yangın mangın yok Hekabe, çırpınıp durma artık. Kötü bir düş gördün, o kadar.”

“Düş mü? Ama her şey o kadar gerçekti ki...”

“Geçti artık, korkma. Biraz su iç, sakinleşirsin. Nöbetçi, hey nöbetçi! Neredesin be adam! NÖBETÇİ DEDİM!”

“Buyrun kralım, ne emretmiştiniz?”

“İki saattir sesleniyorum oğlum, ayakta mı uyuyorsun?”

“Bağışlayın efendimiz, içim geçmiş.”

“İçi geçmişmiş! Kütük gibi uyuyordum desene şuna. Kraliçenin çılgınlıklarını da mı duymadın?”

“Duymadım efendimiz, bağışlayın.”

“Aferin sana, bir de nöbetçi olacaksın! Şuracıktaki boğazlansak ruhun duymayacak demek!”

“Bağışlayın beni yüce kralım. Bundan sonra gözümü dört açacağım, en ufak bir...”

“Tamam, tamam, bırak palavrayı şimdi! Git, kraliçeye biraz su getir.”

“Başüstüne efendimiz.”

“Hekabe, zavallı karıcığım, hâlâ titriyorsun. Öyle iki büklüm oturma, arkana yaslan. Dur, sırtına bir yastık daha koyayım... Hah, şimdi oldu işte, karnındaki bebecik de rahat etsin. O kadar çırpındın ki, allak bullak olmuştur yavrucak.”

“Ah Priamos, ne korkunç bir düştü o! Karnımdan yılan gibi kıvrılan alev dilleri çıkıyordu. Alevler önce sarayımıza, sonra kentimize yayıldı, Troya surlarına dolanıp her yeri tutuşturdular. Bir görseydin Priamos, Troya alevler içindeydi! Aaaah!”

“Hekabe, neyin var karıcığım?”

“Bebek... Priamos, bebek geliyor sanırım. Aaah!”

“Bebek mi? Bu kadar çırpınmadan sonra olacağı buydu işte! NÖBETÇİ!”

“Korkma Priamos, doğum yaklaşımtı zaten! Ayyyyyyyy!”

“NÖBETÇİ!”

“Geldim efendim, buyrun, kraliçemizin suyu...”

“Oğlum bırak şimdi suyu muyu... Koş, kadınlara haber sal hemen. Kraliçe doğuruyor!”

“Aaayyyy...”

“Tamam karıcığım, yaslan bana sen... Hah, hizmetkârların da geldiler işte. Hanımlar koşun, kraliçemize yardım edin. Hey, yatağın başına üşüşmeyin hepiniz birden, boğacaksınız kadıncağızı. Dur kızım, koyma o tası oraya, dikkat et-sene biraz...”

“Soylu kralım, siz hiç merak etmeyin, daha önceki doğumlarında da biz yardım etmiştik kraliçemize. Bu sefer de evladınızı sağ salim kucaklayacağınızdan kuşkunuz olmasın. O arada biraz dinlenmeye çekilin isterseniz. Biz her şeyi halleder, sonra da size müjdeyi veririz.”

“Tamam tamam, gidiyorum, kraliçe size emanet.”

“Siz hiç merak etmeyin efendimiz.”

“Nöbetçi!”

“Emredin yüce Priamos.”

“Düş Yorumcusu’nu çağır bana. Söyle, taht salonuna gelsin.”

“Başüstüne efendimiz.”

“Selam sana Priamos, eşsiz Troya’nın yüce kralı. Duydum ki kraliçemiz şerefli bir evlat daha vermek üzereymiş Troya’ya.”

“Doğru duymuşsun Düş Yorumcusu, bizim nöbetçinin ağzında bakla ıslanmıyor demek. Gel, otur şöyle, iki laf edelim, canım sıkılıyor zaten. Kraliçem kurtulsa da rahatlasam. Acaba bu sefer oğlan mı olacak, kız mı?”

“Troya için hayırlı bir evlat olsun yeter efendimiz. Bu önemli olaydan önce bir düş mü gördünüz acaba?”

“Düş müş görmedim, gördüysem de hatırlamıyorum. Ama kraliçe bir düş gördü, daha doğrusu bir karabasan... Onu yorumlamayı istiyorum.”

“Dinliyorum efendimiz.”

“Kraliçenin korkunç ıgıllıklarıyla uyandım birden. ‘Yanıyoruz, yanıyoruz!’ diye bas bas bağıyor, çırpınıp duruyordu yatakta. Hemen uyandırdım, ama o kadar etkilenmişti ki, zar zor sakinleştirebildim kadıncağızı. Düşünde karnından çıkan alevler her yanı sarıyor, bütün Troya’yı ateşe veriyormuş. Tam bunları anlatırken doğum sancıları başladı.”

“Hımmm....”

“Ne demek hımmm? Konuşsana be adam, neden susuyorsun? Yorumlayacaksan yorumla artık şu düşü.”

“Uğursuzluk efendimiz... Bir uğursuzluk dolanıyor başımızda. Uğursuzluktan da öte... Felâketlerin en büyüğü bekliyor Troya’yı. Yakılıp yıkılacak güzel kentimiz, taş üstüne taş kalmayacak buralarda! Düş Tanrısı uyarıyor seni kralım. Kraliçenin karnından çıkan alevlerin anlamı belli... Doğacak çocuğunuz sebep olacak bu yıkıma.”

“Ne demek istiyorsun sen? Etrafta bu kadar düşman varken, benim kanımı taşıyan biri mi yıkacak yani Troya’yı? Soyumuzun bu kente

neler kazandırdığını unuttun mu? Saçma sapan konuşma.”

“Yıkacak demedim efendimiz, yıkıma sebep olacak, dedim. İnsan bilmeden de bazı kötülöklere sebep olabilir.”

“Efendimiz...”

“Yine ne var nöbetçi?”

“Müjdemo isterim efendimiz, kraliçe bir oğlan doğurdu!”

“Oğlan ha! Bir oğlan babası oldum!”

“Kutlarım seni yüce Priamos. Ama unutma ki, oğlundan önce Troya halkının babasısin sen. Oğlun yüzünden bunca insanı felâkete süröklemenin günahını yüklenebilecek misin? Düş Tanrısının uyarısına kulak ver. Çok geç olmadan yok et oğlunu!”

“Hey dur, nereye gidiyorsun Düş Yorumcusu? Öyle paldır küldür çıkılır mı kralın huzurundan. Oğlumu görmeyecek misin? Amaan, gidersen git, minicik bir bebekten korkuyorsun demek... Ödlek herif sen de!”

“Yüce kralım...”

“NE VAR NÖBETÇİ?”

“Şey efendim...”

“NE, NE? Ağzında gevelemeden söyle ne söyleyeceksen! Zaten canım sıkkın, bir de seninle uğraşmayayım!”

“Şeyy, kraliçe sizi görmek istiyormuş.”

“Tamam gidiyorum. Kraliçe iyi mi?”

“İyiymiş efendim. Kadınlar öyle söyledi.”

“Oh, oh, çok şükür... Eee, sen hâlâ ne bekliyorsun? Hadi bakalım, doğru görevinin başına...”

“Müjdemi isterim efendimiz.”

“Bu sefer ne müjdesi?”

“Deminki müjde... Oğlunuzun doğumunu ben müjdelemiştim ya...”

“Müjdeyi verdin, şimdi de geri mi istiyorsun? Ha, ha, ha, dur oğlum, bozulma hemen, şaka yapıyordum, ne saf şeysin sen öyle. Giderken hazine dairesine uğra da müjdeni versinler sana.”

“Sağolun efendimiz! Siz...siz bir tanesiniz...”

“Tamam tamam, yılışma hemen. Hadi, doğru hazineye, marş marş!”

“Başüstüne efendimiz.”

“Hekabe, sevgili kraliçem! Şükürler olsun, kurtuldun.”

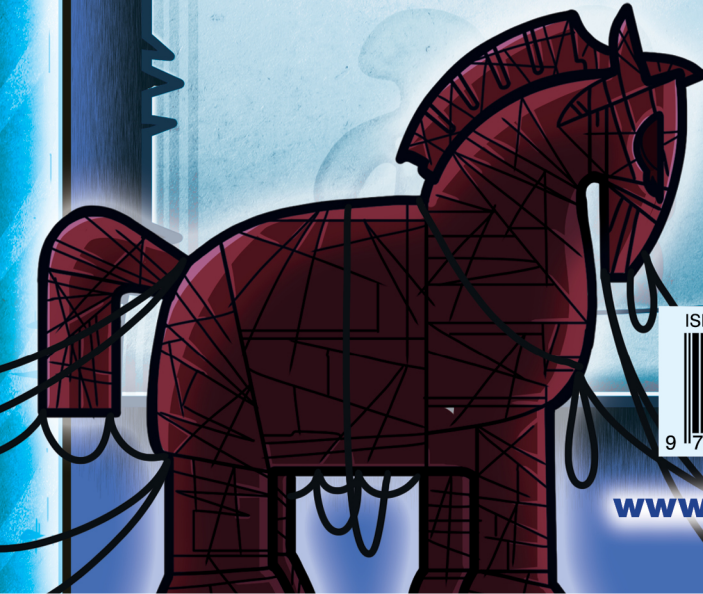
İKİZ GEZGİNLER ◊ TROYA'DA

Paris'in doğumundaki kehânet neydi ve
bu kehânet gerçekleşti mi?

Troya Savaşı'nın çıkış sebebi neydi?

Hmeros, *İlyada* ve *Odyseia*
adlı eserlerini nasıl yazdı?

İkiz Gezgînler Peri ve Ege, bu kez
Çanakkale'deki unutulmaz Troya kentinde
efsanelerin peşine düşüyorlar. Ünlü ozan
Hmeros'un *İlyada destanı* onlara rehberlik
ediyor; efsaneler canlanıyor, tanrıçalar
yarışıyor... İkiz Gezgînler geçmişle günümüz
arasında gidip gelerek serüvenden
serüvene koşuyor.

ISBN: 978-9944-69-847-4

9 789944 698474

www.tudem.com